

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

leden 2026

Při dětské mši svaté na Štědrý den pozval otec Petr k závěrečnému požehnání děti k oltáři, aby společně požehnali především rodičům. foto: Vít Horník

Advent jinak

Co mi paměť sahá, od malička posloucháme, že advent není o shonu, úklidu a pečení. Dobré rady velkých odborníků byly pustou teorií, dokud jsme nepřišli do Brna.

Tady jsme poznali, že to jde i jinak, když jsme se dostali na střední studentské roráty u jezuitů. Co nám prvně připadalo jako divný ohláškový žertík (v našich původních farnostech žádná rorátní tradice není, a když jsme ty ohlášky slyšeli, jednoduše jsme nevěřili, že by někdo chtěl vstávat tak brzy; ostatně o žerty na studentských u jezuitů nikdy nouze nebyla), nám velmi rychle přirostlo k srdci. Mělo to kouzlo. Do ticha tmy zářily jen svíce studentů, kterých byl plný kostel. Vždycky ve středu. Jednou za týden.

Úplně novou dimenzi pak rorátům a adventu vůbec daly naše děti.

Respektive vedoucí ministrantů, kteří geniálně vymysleli, že rorátní mše budou za dva body. A že za ty body budou malí

ministranti nakupovat fotbalisty. To je lákadlo, kterému řadový malý ministrant prostě neodolá. A tak se stalo, že díky dětem jsme již několik adventů na rorátech denně.

Náš advent díky tomu dostal úplně nový rytmus.

Na shon, úklid ani pečení jednoduše není čas. Po škole stihneme maximálně úkoly, večeri a rychle spát, protože za chvíli se vstává.

Je to neuvěřitelně krásné, jednoduché a přirozené. Ranní rorátní mše začínající jen se světýlky v lucerničkách a v tlumených tónech adventních varhan je náš kousek nebe na zemi.

Děkujeme velmi otci Petrovi a všem varhaníkům (za jejich ochotu vstávat tak brzy a sloužit), děkujeme Václavovi (za nedělní Rosu nám dejte, nebesa) a především děkujeme vedoucím ministrantů za jejich báječné nápady.

M. Schön

Poděkování

S koncem roku poděkoval otec Petr jménem farnosti kostelnici Miroslavě Špatné, která tuto službu po svém několikaletém působení přenechává dalším. Otec Petr při poděkování zdůraznil, že o kostelnické službě nikdo neví, když se dělá dobře, a vyzdvihl zásluhu paní Špatné na tom, že nám ve farnosti i díky ní takto vše fungovalo.

Slovo úvodem

Milí farníci,

jaký bude rok 2026, nemá cenu spekulovat, o to víc, že tihneme k tendenci vytvářet scénáře spíše katastrofické. Raději si připomeňme, co důležitého, a přitom i pozitivního nás jistě nemine.

Ve světě víry bude bezesporu událostí roku (nejen pro naši diecézi) blahorečení mučedníků komunistického režimu, kněží Jana Buly a Václava Drboly. Jejich osudy jsou snad alespoň nám dostatečně známé; nadto se v rámci přípravy na tuto slavnost ještě leccos odehraje a připomene. Samotný obřad je plánován na první červnový víkend a já chci poprosit, abychom i v rodinných a osobních kalendářích dali přednost účasti na slavnostní liturgii před svými jinak chvályhodnými volnočasovými aktivitami. Vzhledem k tomu, že nás (na rozdíl od mimobrněnských farností a věřících z jiných diecézí) cesta nebude stát víc než pár zastávek MHD, by byla naše neúčast skličující.

Je pravděpodobné, že se na okraj této události ozve také leccajaký mediální propagandistický výkřik; mnozí naši spoluobčané se stále ještě nevyrovnali se svou někdy rozporuplnou koexistencí s totalitním režimem. A jsou i tací, kteří konce komunismu nepokrytě želí; ti se jistě ozvou nejdřív. Je dnes už úsměvným paradoxem, že právě soudruh Gustáv Husák svého času užíval úsloví, výstižně charakterizující jeho dnešní pohrobky: „Nemůže-li čert škodit, aspoň zasmrdí.“

Skutečným a chtěným přesahem, který chce církev dnešní společnosti touto událostí nabídnout, má být smíření, odpuštění a uzdravení ran, které neblahá doba komunismu zanechala a které ještě leckde bolí. A k tomu chci na prahu nového roku říct: Nesmíme se spokojit s nějakou mediální pózou. Smíření musí růst mezi námi. Odpuštění žádá věru těžký zápas se sebou samým. A tak chci v tomto smyslu sobě i vám přát sílu a vytrvalost!

Váš farář Petr Vrbacký

Stalo se

Během adventu byly od pondělí do soboty (s výjimkou středy, kdy je školní mše) vždy v 6.30 hod. roráty. Děti se k průvodu s lucerničkami scházely v sakristii nejpozději 5 minut před jejich začátkem. Ve čtvrtek po rorátech byli všichni zváni na buchty s čajem, s jejichž přípravou pomohly maminky a babičky.

~

V neděli 7. 12. při všech bohoslužbách proběhla diecézní sbírka na církevní školství. Její výtěžek byl určen na vybudování nové církevní základní školy Johanna Gregora Mendela na Jánské ulici. Při této sbírce se vybralo 42 216 Kč.

~

V neděli 21. 12. jsme po obou dopoledních bohoslužbách měli možnost zakoupením produktů z trapistického opatství Nový dvůr podpořit život tamní řeholní komunity.

~

Komunita Sant' Egidio pořádala i letos sbírku cukroví na vánoční obědy pro lidi bez domova.

Pokřtěni byli:

14. 12. Anežka Terezie Marie
Chlupová

27. 12. Mateo Gabriel Trejo Garcia

Gabriela Klašková, Lidmila Schejbalová

Zaznělo v kázání

„Velikost podílu na Božím díle spásy není přímo úměrná velikosti vnějších aktivit, slov či okázalých gest. Gro je spočívat v Boží blízkosti, tak jak to dělala Panna Maria, a těšit se z toho, co člověk při tom zakouší.“ *o. Petr*

„Podobně jako pastýři se vraceli z Betléma, i nám končí vánoční čas a vracíme se do všedního života a víru každodenních povinností. O pastýřích v evanéliu čteme, že velebili a chválili Boha za všechno, co viděli a slyšeli. Ani my bychom neměli odejít od Betléma nezměněni a lidé, s kterými se budeme setkávat, by měli zakusit něco z naší vánoční proměny.“ *o. Petr*

„Boží milost nefunguje jako automat na splněná přání, někdy je potřeba se dlouho modlit, jako se modlila i Svatá Monika za patrona našeho kostela.“

Mikuláš

Setkání členů pastoračních rad

Prvního prosince jsme se spolu s Lídou Schejbalovou, Dominikem Laudátem a Martinem Klaškou zúčastnili setkání zástupců pastoračních rad (cca 60 lidí) na Lesné.

Setkání začalo mší svatou, po které si vzal slovo děkan V. Záleský. Ten nám na úvod připomněl, že existuje takzvaná „děkanská pastorační rada“ a představil krátce její členy.

Dále se zmínil o tom, že se v Brně odehrává obrovské množství křesťanských akcí, ať už v rámci biskupství nebo v jednotlivých farnostech, ale zároveň se povědomí o těchto akcích napříč děkanátem příliš nešíří. Zmínil důležitost propojování akcí, taky proto, aby se netříštily síly organizátorů.

K lepší informovanosti a sdílení by měl sloužit web zaměřený na pastorační aktivity děkanství – www.dekanstvi.cz, který se snaží shromažďovat co nejvíce informací o chystaných událostech, ale prý trochu havaruje na tom, že ho lidé moc neznají. Proto děkan prosí o šíření povědomí i o spolupráci ve smyslu zasílání letáček a jiných pozvánek přímo na jeho mailovou adresu nebo paní M. Petříkové (www.dekanstvi.cz/kontakty/brno).

Poté jsme se přesunuli z kostela do sálu Duchovního centra P. Martina Středy, kde si po krátkém občerstvení vzal slovo biskupský vikář pro pastorační, náš známý P. Pavel Šenkyřík. Ten zdůraznil termíny důležitých akcí v roce 2026 a vyzval k jejich podpoře a hojně účasti.

1. Pěší pouť do Křtin, 8. 5. 2026
2. Pout' na Starém Brně, 15. 8. 2026
3. Inaugurace nového obrazu panny Marie Svatotomské v kostele sv. Tomáše, 25. 3. 2026

Dále se připravuje slavnost blahorečení mučedníků Jana Buly a Václava Drboly. Akce pravděpodobně proběhne na brněnském výstavišti 6. 6. 2026. V souvislosti s tím bude vydán komiks pro děti,

připravují se edukační materiály, vstupy do škol, hra pro ministranty, atd...

Kromě toho buduje biskupství novou základní školu J. G. Mendela na ulici Jánská, biskupství prosí o podporu ve formě finančního daru i modlitby.

Na závěr zmínil o. Pavel pastorační výzvu ve formě přijetí mladých lidí, obvykle studentů, kteří přicházejí studovat a žít v Brně, do brněnských kostelů.

Poté proběhla diskuze ve skupinkách po šesti účastnících, přičemž jsme se rozmístili tak, abychom byli v každé skupině zástupci různých brněnských farností. V daném časovém bloku jsme pak společně diskutovali, jaká je kultura v našich farnostech, jaké jsou v naší farnosti zajímavé, originální či inspirativní aktivity. Zároveň jsme se bavili o tom, jak která farnost funguje, jak fungují pastorační rady, jaká působí společenství a jaký vliv na všechny aktivity ve farnostech má osobnost faráře. Bylo velmi zajímavé sledovat dynamiku malých versus velkých farností (v mé skupině Křenová versus Tomáš), velmi aktivní versus pasivní farnosti (Salesiáni v Žabínách versus Kr. Pole), rozdíl mezi naší intelektuální farností a studentskou farností u jezuitů atd. Byla to pro všechny účastníky velmi zajímavá diskuze, a kdyby nás organizátoři nepřerušili, tak bychom rozhodně debatovali dále. Na závěr jsme za každou skupinku shrnuli, která bohatství v našich farnostech jsou jedinečná a bylo krásné, jak různorodé odpovědi zaznívaly (modlitba, kreativita, zkušenost, prorodinná atmosféra, komunita, liturgie, tradice, formace, katecheze, pohostinnost, vztahy napříč generacemi, dobrovolnictví, evangelizace).

Na závěr jsme my účastníci označili tuto debatu jako velmi inspirující a hodnou pokračování na případném příštím setkání zástupců PR a s modlitbou se rozloučili.

Magda Crhánová

Ohlédnutí za rokem 2025

Jak už je zvykem, otec Petr na Silvestra uvedl statistické údaje za uplynulý rok.

V roce 2025 bylo v naší farnosti pokřtěno 26 dětí. Jeden křesťan byl přijat do plného společenství církve.

Svatost manželství si u nás v kostele udělilo 6 párů (ve 3 případech se jednalo o dva katolíky, ve 3 o smíšený pár).

Rozloučili jsme se s 20 farníky (4 byli pochováni na Ústředním hřbitově do země, u 16 se jednalo o kremaci).

Ohledně hospodaření farnosti zatím

nejdou čísla definitivní. Přesné údaje budou známy až po účetní uzávěrce. (Předpokládáme, že o nich bude následně zveřejněn samostatný článek.)

Do budoucna bylo nastíněno, že se uvažuje o výměně zabezpečovacího zařízení kostela, opravě konstrukce zvonění na věži (dosavadní systém je technicky nevyhovující) a opravě ciferníku věžních hodin (té musí předcházet chemická expertiza a zjištění, co způsobuje zelenání fasády).

Gabriela Klašková

„U oltáře mám klid.“

Rozhovor s Jindřichem Zuziakem

Jen málokdo si pamatuje dobu, kdy u Augustina neminstroval Jindřich Zuziak, který dříve často četl první čtení a také je jedním z akolytů, kteří nám podávají svaté přijímání. Méně viditelnou funkci má při své službě farnosti v ekonomické radě a při vedení účetnictví. Při příležitosti jeho 60. narozenin, které oslaví v lednu, jsme s ním udělali rozhovor.

Jak dlouho jsi u nás ve farnosti?

Zhruba v červnu roku 1995 mě za otcem Milošem Kabrdou přivedl otec František Vavruša. Tehdy mi bylo 29 a z počátku jsem ministroval i na Starém Brně a u salesiánů v Žabovřeskách, ale nakonec jsem zůstal u Augustina.

Ministroval jsi i před tím?

Ne, pocházím z Karviné a vyrůstal jsem v typické místní rodině, která byla napůl katolická a napůl komunistická. Třeba švagr mé babičky byl aktivním katolíkem a současně šéfem KSČ v městské části Darkov. S mámou jsme chodili do kostela, ale nikdy nás s bratry nenechala ministrovat, i když jsme chtěli. Ministrovat a aktivně se zapojovat do dění ve farnosti jsem začal až v „pokročilém“ věku zde, u Sv. Augustina.

U nás ve farnosti jsi také potkal svou manželku Miriam?

Ano, v září roku 1995 mě před svátkem Povýšení svatého kříže poslal otec Miloš do Sept Fons na obláčku bývalého farníka a ministranta Tomáše Parmy. Po návratu mě pak Miriam v kostele po mši oslovila a zeptala se, jak se Tomáš má. Do té doby jsem ji neznal. No a v květnu 1996 jsme měli svatbu a na Hromnice 1997 se naše rodina rozrostla o syna Petra, v červnu 1998 pak o dceru Markétu.

Vnímáš za dobu, co ministruješ, u oltáře nějaké změny?

Hlavně vnímám, jak rostou a mění se ostatní ministranti. Zažil jsem dobu, kdy byl kostelníkem a ministroval pan Schmuk, pan „inženýr“ Kepák a ministranty vedl Jiří Brothánek. Taky si pamatuji dobu narození a křtu většiny současných ministrantů, nebo i těch, kteří už dlouho neminstroují a mají své rodiny.

Co máš na ministrování nejradši?

Co úplně nejradši, nevím, ale mám cel-

kově rád, že mě u oltáře většinou nikdo neruší a mám klid, abych se soustředil na mši, případně mohu pomoci s nějakou službou, je-li to potřeba.

Také jsi dříve často četl. Máš nějaké oblíbené čtení?

V tom množství čtení, která jsem za ta léta četl, se jen obtížně hledá to nej... Vybíral jsem si zejména první čtení, které bývá ze starého zákona. Často je to těžší text z prorockých knih nebo psaný ve verších, u kterého velmi záleží, aby byl správně přečtený. Špatné frázování mu pak dá úplně jiný význam – jako například Izaiáše na Boží hod vánoční je potřeba číst tak, aby bylo zřejmé, že „... na horách je krásné vidět nohy posla...“, a nikoliv pouze „nohy posla...“.

Co si myslíš o ministrování holek?

Zastávám podobně konzervativnější pozici jako otec Petr Vrbacký. Ministrování holek má své místo a opodstatnění zejména v malých farnostech, kde je nedostatek chlapců. Koneckonců třeba na Vysočině tomu tak bylo i před listopadem. Konkrétně u nás však, u Sv. Augustina, kde na tuto službu máme přes 40 kluků, k tomu nevidím žádný důvod. Vždyť ani pro všechny ty kluky, kteří nyní stojí kolem oltáře, není dostatek úkolů. Navíc ministrování neobnáší jen to, že jsou kluci vidět u oltáře při nedělní mši v 9 hod., ale zahrnuje i řadu jiných, mnohdy časově i fyzicky náročnějších úkolů, od ministrování ve všední dny, o svatbách a pohřbech, přes přípravu svátečních liturgií, velký úklid, vánoční výzdobu kostela, úklid farních prostor, až po pomoc při opravách atd. Je pak otázkou, zdali si toto vše děvčata, prahnoucí po ministrování právě u Sv. Augustina, uvědomují. Nemluvě o tradičních fotbalových utkáních mezi ministranty a otci... O smíšených fotbalových týmech jsem dosud neslyšel...

Nevadilo Tvé dceři, že neminstrouje?

Ne, nevzpomínám si, že by s tím měla někdy Markéta problém. Myslím, že se někdy zeptala, proč ministrují jen kluci, ale u toho zůstalo a nějaké větší pro-

blémy spojené s tím, že její brácha Petr ministruje a ona ne, jsme nikdy neřešili.

Také působíš i v ekonomické radě farnosti a vedeš účetnictví.

K tomu jsem se dostal jako slepý k houslím. Do roku 1998, kdy mi otec Miloš přišel oznámit, že pro farnost povedu účetnictví, jsem totiž o účetnictví nevěděl vůbec nic. Původně jsem k tomu vedl i matriku, ale tu pak převzala Alice Kallabová, když u nás nastoupila jako pastorační asistentka. Vše jsem se učil tak nějak za pochodu.

Tedy: „nouze mne naučila housti.“ To, co jsem se v této oblasti naučil, jsem následně využil a i nyní využívám ve svém profesním životě.

Jak dlouho jsi v ekonomické radě?

Ekonomickou radu ustavil až v roce 2005 po svém příchodu otec Pavel Šenkyřík. Tou dobou celkově začalo docházet k institucionalizaci orgánů diecéze i farností. Na stránkách biskupství je možné si najít a stáhnout stanovy ekonomických rad farností brněnské diecéze. Stejně jako například pastorační rada, je i ekonomická rada pouze poradním orgánem faráře. To znamená, že konečná rozhodnutí, stejně jako zodpovědnost, jsou vždy na faráři, který od nás má doporučení, jak se v té které záležitosti zachovat.

Jaké větší investice se vlastně po dobu Tvé služby ve farnosti řešily?

Dvakrát se maloval interiér kostela a dvakrát se natírala venkovní fasáda. Za otce Kabrdu se pořizoval zvon Svatá Monika. K nejvýznamnějším investicím pak patří přístavba sociálního zařízení, rekonstrukce rozvodů elektřiny kostela i fary, rekonstrukce bytu faráře a otce Martina Holíka. Dále se řešilo ozvučení a osvětlení kostela, pohony zvonů a v posledních letech pak nové zpočívání, oltář s dalším vybavením presbytáře, rekonstrukce „studentského“ bytu, kompletní výměna střechy fary a částečná výměna oken.

Moc Ti, Jindro, děkujeme za rozhovor a přejeme Ti všechno nejlepší ke kulatým narozeninám. Gabriela Klašková

Farní diář

11. 1. Svátek křtu Páně
25. 1. Po mši v 9 hod. karneval
18. 2. Popeleční středa

Pravidelné bohoslužby
v našem kostele

Pondělí: 7.00 (ve školním roce)

Úterý: 18.00

Středa: 8.00, 18.00 (ve školním roce)
7.00 (o prázdninách)

Čtvrtek: 18.00

Pátek: 18.00

Sobota: 7.00

Neděle: 7.00, 9.00 a 18.00

Zprávy z diecéze

Loňský rok jsme prožívali jako jubilejní rok naděje. V diecézi jsme jej slavnostně zakončili v neděli 28. prosince při mši svatě v katedrále. Hodinu přede mší svatou proběhla v prostoru před katedrálou dobročinná sbírka trvanlivých potravin pro potřeby Diecézní charity Brno a komunity Sant'Egidio.

Ještě v tomto roce, stejně jako v tom uplynulém, platí navýšený limit odpočtu darů na dobročinné účely – hodnotu darů si můžete odečíst z daňového základu až do výše 30 %. Využijte tuto příležitost a podpořte svou farnost, některý z diecézních projektů či fond Puls na platformě Donátor.

Na leden připravujeme nový, speciální díl našeho videozpravodaje AŽNAVĚKY. Jeho hlavní téma je asi zřejmé – naši budoucí blahořečení kněží Jan Bula a Václav Drbola, první oficiálně potvrzení mučedníci v historii brněnské diecéze. Jejich mučednictví schválil papež Lev XIV. na konci října letošního roku. Pokud se chcete o obou osobnostech dozvědět více, doporučujeme navštívit web buladrbola.cz, kde postupně přibývají aktuality z dění okolo této významné události, ale třeba i materiály ke stažení (katechetické, modlitební aj.) Doprovodný program k blahořečení, připravované aktivity, katechetické pomůcky a další bychom vám někdy na začátku nového roku chtěli představit osobně – s termínem setkání se včas ozveme a budeme se moc těšit.

Ženy v Boží přítomnosti

Před třemi lety vzniklo v naší farnosti společenství žen, které toužily po sdílení svojí duchovní cesty inspirovány mužskou výzvou Exodus 90.

Na naší společné cestě jsme přijaly mnohá obdarování a zakusily sílu společenství. Současně jsme pochopily, že nám není vlastní převzít nastavení výzvy Exodus 90 pro muže s pouhým překlopením do ženského rodu. Chtěly jsme si být navzájem spíše oporou, doprovázet se v tom, kde a jak prožíváme Boží blízkost a společně duchovně růst. V tomto duchu se naše každoroční spoluputování, které se momentálně ustálilo na období doby postní a velikonoční, postupně vyvíjí a proměňuje tak, aby splňovalo tento svůj cíl. Vystihuje to i název naší společné cesty „Ženy v Boží přítomnosti“.

S předstihem chceme tedy všechny ženy z farnosti pozvat k naší příští cestě od Popeleční středy (18. 2. 2026) ke slavnosti Seslání Ducha Svatého (24. 5. 2026). Jako pomůcku jsme si tentokrát zvolily knihu Petera Scazzera: 40 dní v Boží přítomnosti z nakladatelství Paulínky, jejíž pořízení účastnicím doporučujeme. Kniha je koncipována jako modlitební průvodce na 8 týdnů a obsahuje pro každý pracovní den dvě modlitební chvíle. Každý týden se zaměřuje na jedno z témat zpracované v další knize tohoto autora (Emočně zralá spiritualita). Je na osobní volbě účastnic, jestli si rozšíří týdenní četbu i o tuto knihu, není to podmínkou zapojení do naší společné cesty. Po projití 8 týdnů podle knihy 40 dní v Boží přítomnosti chceme dále utvrzovat plody těchto dní, rozvíjet v sobě velikonoční spiritualitu a žít

z velikonoční radosti. Naši společnou cestu zakončíme modlitbou svatodušní novény.

Jak napovídá název „Ženy v Boží přítomnosti“, hlavním cílem je žít naše životy s vědomím Boží blízkosti. Základními pilíři naší cesty zůstává trojice modlitba, askeze a společenství, a to v takové formě, v jaké to umožňuje náš životní stav a aktuální životní situace: Modlitba osobní i společná jako specifický čas vyhrazený Bohu, čas v jeho přítomnosti. Askeze nikoliv ve formě nějakého sebetřýznění, ale spíše jako: 1. prostředek pro vytvoření prostoru k modlitbě a k vnímání Boží blízkosti v našich životech (omezení soc. sítí, či zbytečného brouzdání po internetu a vysedávání u televize, duchovní četba a hudba, pravidelný život ze svátostí,...), 2. cestu k omezení zlovyků, či 3. příležitost oběti na dobrý úmysl (třeba světový mír – proč nechít velké věci). Forma askeze je ponechána na osobní volbě a potřebách každé z nás. A do třetice společenství, v rámci kterého se chceme vzájemně podporovat, inspirovat, ale hlavně společně modlit; tentokrát se chystáme na každotýdenních setkáních ke společnému rozjímání nad Písmem metodou Lectio divina. Týdenní setkávání předběžně plánujeme v úterky a čtvrtky večer, v případě zájmu bude i termín v dopoledním čase nejen pro maminky.

Přihlašování bude otevřeno v druhé polovině ledna, zájemkyně necht' sledují kostelní nástěnku, farní facebookový profil či ohlášky. Dotazy můžete směřovat na e-mail kader.daniela@gmail.com.

Daniela Kadeřávková

Informace z farnosti

Tradiční farní dětský karneval se letos skutečně netradičně brzy: již v neděli 25. ledna 2026. Je to proto, že v letošním roce Popeleční středa (od které se odvíjí i veškeré masopustní veselí) připadá už na půlku února (konkrétně na 18. 2. 2026), a zároveň i jarní prázdniny vycházejí v Brně na 16. – 22. 2. Výsledný souběh termínů si tedy vynutil předběhnout události a postavit se do čela pelotonu...

Svátek Uvedení Páně do chrámu 2. února 2026 (Hromnice) připadá v tomto roce na pondělí. Proto nebude v ten den mše svatá ráno, ale až večer v 18 hodin. Jako vždy bude součástí liturgie i žehnání svící „hromniček“.

Příprava na 1. sv. přijímání bude zahájena se začátkem doby postní. Informace o přihláškách budou k dispozici v nedělních ohláškách během měsíce ledna.

Petr Vrbacký